

## חולין פרק ח כל הבשר דף קד

ר' יוסי אמר שרק ב"ה החמירו להעלות עוף וחלב לשולחן אבל דעת ב"ש שעוף איסורו מדרבנן ולא גזרו ומותר להעלותו יחד עם גבינה לשולחן.

אגרא אמר שהאוכל עוף וגבינה לא צריך ליטול את ידיו ולקנח את פיו ביניהם משום שאיסורו מדרבנן ומשמע שהאוכל גבינה ובשר צריך ליטול את ידיו ולקנח את פיו ביניהם, ר' יצחק אבל גבינה ורק קינח את פיו ולא נטל את ידיו ואכל בשר משום שאמר שביום כאפשר לראות האם ידיו נקיות לא צריך נטילה.

מדאוריתא אסור לבשל בשר וחלב יחד, אם התבשלו אסור לאוכלם או להנות מהם שכתוב ג' פעמים "לא תבשל גדי בחלב אמו", במשנה כתוב שהאיסור נוהג בבשר בהמה חיות ועופות אבל לא בדגים וחגבים, וכן הנודר שלא לאכול בשר מותר לאכול דגים וחגבים שאינם נקראים בשר. הגמ' מסבירה שהרישא של המשנה סוברת שעוף נקרא בשר ואסור לבשלו עם חלב מדאוריתא ולא כר"ע שסובר שעוף בחלב איסור מדרבנן והסיפא סוברת כדעת ר"ע שאדם שנודר איסור אכילת 'בשר' אסור גם בעוף שאמר ר"ע שאדם שנדר איסור אכילת 'ירק' אסור לאכול דלועים משום שאם שולח שליח לקנות לו 'ירק' ויש רק דלועים חוזר השליח לבעל הבית לשאול אותו האם התכוון גם לדלועים ומוכח שנחשבים ל'ירק', ולכן הנודר מבשר אסור גם בעוף כי הדרך שאדם השולח לקנות לו בשר אם יש רק עוף חוזר השליח לשאול האם לקנות. ר' אשי הסביר שגם הרישא כדעת ר"ע וכוונת המשנה שבשר בהמה אסור מדאוריתא ועופות וחיה מדרבנן.

מותר להניח בשר וחלב על שולחן שמסדרים עליו אוכל היות והדברים נשארים במקומם רחוקים זה מזה אבל שולחן שאוכלים עליו אסור להעלות יחד גבינה ובשר או עוף, ר' יוסף רצה להוכיח שעוף אסור מדאוריתא שהרי אם איסורו מדרבנן לא נגזור גזירה להעלות שמא יגע בבשר ויתבשל ויאכל אותו ויעבור על איסור דרבנן, אמר לו ר' ששת שייתכן שעוף איסורו מדרבנן אבל גזרו שמא יעלה בשר בהמה חם על השולחן ויגע בחלב ויתבשלו ויעבור על איסור דאוריתא.